

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a ... vezető jogtanácsos által képviselt felperes neve (székhelye: felperes címe) felperesnek a ... jogtanácsos által képviselt Magyar Energia Hivatal (1081 Budapest, Köztársaság tér 7., Hiv.szám: ...) alperes ellen energia ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2006. évi november hó 20. napján kelt 3.K.31.359/2006/9. számú ítélete ellen a felperes által 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott helyen 2007. évi szeptember hó 26. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (azaz tízezer) forint másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2005. május 27. napján ..., illetve ... fogyasztóknál a ... szám alatt található fogyasztási helyen ellenőrzést végeztek, amelynek során megállapította, hogy az ingatlanon található és 1981. évben hitelesített 2459651 és 2685540 gyári számú fogyasztásmérő fémburkolata és üvege között rés található. A felperes és a

fogyasztók között egyeztetés zajlott le a villamos energia ellenértékének elszámolása tekintetében, melynek során igazságügyi szakértő is eljár, aki vizsgálata alapján megállapította, hogy mindkét fogyasztásmérőn szándékos külső beavatkozás történt, azonban utólagosan annak tényleges idejét és időtartamát megállapítani nem lehet.

Mindezek alapján a felperes 2005. december 12. napján felszólította ..., hogy 99.574 forintot, ... pedig arra, hogy 207.551 forintot fizessen meg szerződésszegő módon vételezett villamos energia ellenértékeként. A fogyasztók 2005. november 2. napján panasszal éltek az alperesnél és állították, hogy a felperes által követelt összeg jogszerűtlen.

Az alperes a 2006. február 16. napján kelt . számú határozatával a fogyasztói panasznak helyt adott, egyben kötelezte a felperest, hogy 2006. február 28. napjáig a fogyasztók részére szerződésszegés miatt megállapított követeléseket a határozat szerint módosítsák. Az alperes álláspontja az volt, hogy a fogyasztókkal szemben a kimutatott méretlen villamos energia ellenértéke (16.572 Ft + 51.546 Ft) és a szakértői vizsgálati díja (10.000 Ft + 10.000 Ft) nem érvényesíthető, így e tételek törlését rendelte el. E tételek kapcsán megállapította, hogy azokra fedezetet nyújt a szerződésszegések miatt érvényesíthető kötbér összege. Rögzítette továbbá, hogy a fogyasztót illeti a szolgáltatói szerződésszegés (lejárt hitelességű mérők) miatt járó arányos díjvisszatérítés összege, melyet öt évre visszamenőleg kell meghatározni. Az alperes nem vitatta a fogyasztói szerződésszegés megvalósulását, azonban a felperes követeléséről megállapította, hogy az nem a közüzemi szabályzatban leírtak szerint történt, és nem értett egyet a szakértői vizsgálati díj és a méretlen villamos energia ellenértékének a fogyasztókra történő áttérhelésével. E körben utalt a Magyar Áramszolgáltatók Egyesületén keresztül az egyes engedélyesek számára 2005. június 23. napján közzétett állásfoglalására. Véleménye az volt, hogy az ilyen címen követelt összegek nem érvényesíthetők, mivel a jogszabályban meghatározott kötbér mint általános kár, fedezi a felperes részéről felmerült egyéb költségeket is. Továbbiakban megállapította, hogy a felperesi áramszolgáltató is megszegte a vonatkozó jogszabályokat, amikor a fogyasztóknál a fogyasztásmérőket határidőben nem cserélte le hiteles mérőeszközre, annak ellenére, hogy a hiteles mérést a villamos energiáról szóló 2001. évi CX. törvény (a továbbiakban: Vet.) 85.§-a előírja. Mindezek alapján a Vet. 87.§-ának b) pontjára visszautalva - a szolgáltatói szerződésszegés miatt - a Vet. 90.§-ának (1) bekezdés b) pontja értelmében kötelezte a felperest a fogyasztók részére az arányos díj visszafizetésére.

A felperes keresetében az alperesi határozat megváltoztatását és annak megállapítását kérte, hogy a fogyasztói közüzemi szerződésszegés szankciójának meghatározásakor nem volt jogszabályba ütköző az eljárása. Egyetértett az alperessel abban, hogy mindkét fogyasztó a fogyasztási helyen szerződésszegést valósított meg a Vet. 88.§-ának e) és f) pontjai szerint, ezért a Vet. 89.§-ának (4) bekezdése alapján meghatározott és a Vet. 90.§-ának (2) bekezdés b) pontja szerinti kötbér megfizetésére kötelesek. Utalt Közüzemi Üzletszabályzatának 8.4.2.

pontjára, amely szerint a kötbér megfizetése nem mentesíti a fogyasztót a vételezett villamos energia mennyiség reá vonatkozó árszabással számított ellenértékének megfizetése alól, illetőleg utalt a Magyar Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 246.§-ának (3) bekezdésére. Álláspontja szerint az alperes 2005. június 23. napján közzétett állásfoglalása, és az ezzel kapcsolatosan tett nyilatkozata alapján csak 2005. november elsejét követő időszakban volt köteles a kötbér megfizetése mellett az egyéb költségek megtérítése alól mentesíteni a fogyasztókat. Vitatta, hogy a lejárt hitelességű mérőóra mellett történő villamos energia szolgáltatása bármilyen módon szolgáltatói szerződésszegésnek minősülne, és ehhez kapcsolódóan arányos díj visszatérítési kötelezettsége állna fenn. E körben utalt a Legfelsőbb Bíróság Pfv.IV.22.081/1999/3. számú ítéletére, amely kizárólag a villamos energia szolgáltatást, mint főkötelezettséget tekinti olyannak, amelyhez kapcsolódhat a Vet. 87.§-ának b) pontjában foglalt közüzemi szerződésszegés. Kiemelte, hogy a Vet. 2005. szeptember 1-jén hatályba lépett módosítása ugyan önállóan nevesíti szerződésszegő magatartásként a szolgáltató részéről, ha lejárt hitelességű mérőn keresztül szolgáltat, azonban e jogcímen a szolgáltatóval szemben kötbér követelés csak 2007. január 1-től támasztható. A szakértői vizsgálat díjának megfizetésére kötelezéssel kapcsolatosan pedig kiemelte, hogy a fogyasztókkal folytatott egyeztetés során a fogyasztók nem kifogásolták a szakértői vizsgálat tényét, illetőleg vállalták a díj megfizetését.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítására tett indítványt. Változatlanul fenntartotta, hogy a kötbér összege - mint átalánykár - úgy került meghatározásra, hogy az fedezze a szolgáltató szerződésszegéssel kapcsolatos költségeit is, így a kötbér követelésén felül a fogyasztóval szemben a szolgáltató további követeléseket nem támaszthat. Ismételten utalt a 2005. június 23-ai állásfoglalására, amelynek meghozatalára éppen azért került sor, mert számos szolgáltató hasonló és téves gyakorlatot folytatott. E körben utalt a törvényi szabályozásra, és a felperesi gyakorlat megváltoztatására vonatkozó nyilatkozatot egyoldalú kötelezettségvállalásnak tekintette, amelyet nem tartott a törvényi előírások alól mentesítőnek. Változatlan álláspontja volt, hogy azzal, hogy a felperesi szolgáltató nem cserélte le a lejárt hitelességű mérőórákat, és ez alapján küldött ki számlákat a fogyasztóknak, így valótlán adatok alapján kötelezte őket fizetésre, megszegte a szolgáltatói kötelezettségét.

A perbe ... és ... - értesítés ellenére - beavatkozni nem kívánt.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Az elsőfokú bíróság a felek egyező előadására figyelemmel megállapította, hogy a fogyasztók a Vet. 88.§-ának e) és f) pontjai alapján a közüzemi szerződést megszüntették. A Vet. 89.§-ának (4) bekezdése, valamint 90.§-ának (2) bekezdés b) pontja alapján rögzítette, hogy az érvényesített kötbérigényen túl a szolgáltató további kárát érvényesítheti ugyan a fogyasztó felé, ugyanakkor a kár összegét a fogyasztó által vételezett villamos energia pontos mennyiségének megállapítása mellett kell meghatároznia. A mérőórák 1981. évi hitelesítésére utalva rögzítette, hogy azok műszakilag nem feleltek meg a mérés céljaira. A villamoshálózati csatlakozási és hálózat használati

szabályzatról szóló 180/2002. (VIII.23.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vksz.) 17.§-ának (1) bekezdésére figyelemmel kimondta, hogy nem hiteles mérő adatai a számlázás alapjául nem szolgálhatnak, ezért a felperes a kötbéren túli kárigényét a nem hiteles mérőórák nem hiteles adatai alapján nem állapíthatta meg. Álláspontja szerint a felperes akkor járt volna el helyesen, ha a Vksz. 16.§-ának (3) bekezdése alapján pontosan meghatározza a fogyasztó által vételezett, de meg nem fizetett áramszolgáltatás ellenértékét, és amennyiben az meghaladja az érvényesített kötbér összegét, úgy ezen különbözeti összeget érvényesíti a fogyasztóval szemben. Megállapította, hogy a 2005. évi elosztói engedélyesi tevékenység ellenőrzését lezáró jegyzőkönyvben tett felperesi nyilatkozat, mely szerint 2005. november 1. napját követően az alperesi állásfoglalásnak, ajánlásnak megfelelően fog eljárni, egy egyoldalú kötelezettségvállalás volt, amely nem mentesíti a felperes korábbi, helytelen gyakorlatát. Az elsőfokú bíróság véleménye az volt, hogy a felperes a mérőórák hitelesítésének elmulasztásával nem a tőle elvárható módon szolgáltatta a villamos energiát, illetve azzal, hogy a mérőórákat a jogszabály által előírt határidőn belül nem hitelesítette, vagy cserélte ki, felróhatóan nem teljesítette a szolgáltatás minőségi követelményeit, így a Vet. 87.§-ának b) pontja, valamint a Vksz. 18.§-ának (4) bekezdése alapján a közüzemi szerződést megszegte. Ennek alapján a Vet. 90.§-ának (1) bekezdés b) pontjában írtak szerint arányos díj visszatérítésre köteles. A szakértői vizsgálati díj vonatkozásában az elsőfokú bíróság egyetértett az alperessel abban, hogy a kötbér összege fedezni hivatott a felperes szerződésszegéssel kapcsolatos költségeit, így azok ismételt megfizetésére a fogyasztó nem kötelezhető. Rögzítette továbbá azt, hogy a 2005. október 20. napján felvett emlékeztető nem tartalmaz semmilyen megállapítást arra, hogy ... képviselhette édesapját, ...-t, így a szakértői díj megfizetésére való kötelezés - vállalás alapján - ez okból is alaptalan volt.

A felperes fellebbezéssel élt az elsőfokú bíróság ítélete ellen és kérte annak megváltoztatását és a kereseti kérelmének történő helyt adást. Ismételten utalt arra, hogy szolgáltatói szerződésszegést nem követett el, a Vet. 87.§-ának b) pontját nem sértette meg. Vitatta a hibás mérés rendjére vonatkozó elsőfokú bírósági utalást, illetőleg azt a megállapítást is, hogy 24 évvel a hitelesítés után a mérőórák nem voltak alkalmasak a hiteles mérésre. Állította, hogy üzletszabályzata alapján jogszerűen járt el, amikor a kiesett villamos energia ellenértékét meghatározta és azt a fogyasztótól megtéríteni követelte. A szakértői díj megfizetésével kapcsolatosan pedig ismételten utalt a fogyasztói vállalásra, amelyet függetlennek tartott a kötbér intézményétől.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és a hatályos jogszabályok megfelelő alkalmazásával döntött. Korábbi jogi álláspontját mind a kötbér, mind a villamos energia ellenértéke, mind pedig a szakértői vizsgálati díj, továbbá a fogyasztó részére történő arányos díjvisszatérítés tekintetében fenntartotta, megismételve az eljárás során tett jogi álláspontját.

A felperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a peradatok alapján a tényállást helytállóan állapította meg és az abból levont jogi következtetése megfelelt a vonatkozó jogszabályi rendelkezéseknek. A felperes a fellebbezésében olyan új tényt vagy körülményt nem jelölt meg, amely fellebbezése kedvező elbírálását eredményezhette volna.

Az elsőfokú bíróság ítéletének okfejtéseit a másodfokú bíróság elfogadta, azt az alábbiakkal egészíti ki.

A Vet. 82-94.§-ai a közüzemi szolgáltatás szabályait tartalmazzák, köztük kifejezetten megfogalmazva azt a követelményt (Vet. 85.§), hogy a szolgáltató a hiteles fogyasztásmérő berendezés adatai alapján állapítja meg és számolja el a közüzemi szerződés alapján szolgáltatott villamosenergia-mennyiséget. Az - a felperes és a fogyasztók között lefolytatott egyeztetés és szakértői bizonyítás eredményeként - kétségtelen tény, hogy a perbeli két fogyasztásmérő a rajtuk található rés miatt zártságát és hitelességét elvesztette, mindkettő szalagozása miatt a méretlen villamos energia vételezés lehetősége fennállt. Ennek tükrében a felperes minden alapot nélkülözve állítja, hogy a szolgáltatói kötelezettségét teljesítette, a mért adatok elszámolásra alkalmasak voltak.

A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a felperes villamos energia szolgáltatása nem felelt meg az elvárhatósági követelménynek. Az, hogy a felperes - jogszabályi kötelezettsége ellenére - a perbeli ingatlanon közel 25 éve hitelesítette utoljára a mérőórát, súlyos szolgáltatói hanyagság, amely nem felel meg annak a társadalmi elvárásnak, hogy minden fogyasztó a hitelesített mérőóra által mért adatok, és pontos elszámolás alapján fizesse meg a vételezett villamos energia ellenértékét. Erre figyelemmel a felperes a Vet. 87.§-ának b) pontjába ütköző módon nem tőle elvárható módon szolgáltatta a villamos energiát. Ezért az alperes helytállóan kötelezte a felperest a szolgáltatói szerződésszegés miatt - a Vet. 90.§-ának (1) bekezdés b) pontja alapján - az arányos díj visszafizetésére.

Mivel az a felek között nem képezte vita tárgyát, hogy a fogyasztók szerződésszegést követtek el a Vet. 88.§-ának (1) bekezdés e) és f) pontjai alapján, ezért a Vet. 89.§-ának (4) bekezdése alapján kötbér fizetésére kötelesek, a másodfokú bíróság kizárólag azt vizsgálta, hogy ezen felül a szakértői díj és a villamos energia ellenérték megfizetésére kötelezhetőek-e vagy sem.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a megjelölt fogyasztói szerződésszegések miatt a Vet. 90.§-ának (2) bekezdés b) pontja alapján a két fogyasztó kizárólag kötbér megfizetésére volt köteles, amely - ahogy erre alperes helytállóan utalt - átalánykárként fedezi a szolgáltató felmerült kiadásait. Ez okból a két tétel tekintetében a szolgáltatói követelés módosítása jogosult volt.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a Vet. 87.§-át érintő, 2005. szeptember elsejei módosítás pontosította a 87.§-ának rendelkezéseit, nem tágította tovább a szolgáltatói szerződésszegések körét, így a Vet. 87.§-ának alperesi értelmezése helytálló volt.

Kiemeli a másodfokú bíróság, hogy a felperes maga vállalta, hogy 2005. november 1-jét követően az alperesi elvárásnak (és a jogszabályoknak) megfelelően jár el; ennek szűkítő felperesi értelmezése minden alapot nélkülöz.

A másodfokú bíróság a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, mivel az elsőfokú bíróság a vonatkozó jogszabályok helyes értelmezését követően jogszerűen döntött a kereset elutasításáról.

A sikertelenül fellebbező felperest a másodfokú bíróság a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes másodfokú perköltségének megfizetésére, míg a fellebbezési illeték tekintetében megállapította, hogy a szükséges mértékű fellebbezési illetéket a felperes a tárgyi illetékfeljegyzési jog ellenére lerőta, így annak viseléséről már rendelkezni nem kellett.

Budapest, 2007. évi szeptember hó 26. napján

Borsainé dr. Tóth Erzsébet s.k. a tanács elnöke, **dr. Fehérné dr. Tóth Kincső** s.k. előadó bíró, **dr. Bacsa Andrea** s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
bírósági írnok